

## Životopis – Dagmara Krausová

Dagmar vyrůstala v nelehkých podmínkách socialistického Československa. Její maminka pracovala na směny na jeřábu a celé neděle trávila v prádelně. Otec byl letecký zbrojář. Dagmar měla ráda humanitní obory. Po škole chtěla pracovat s dětmi. Paní Dáša se narodila 17. října 1957.

Ve školství Dagmar působila v oblasti výchovy mimo vyučování jako vychovatelka zájmové činnosti. Založila taneční skupinu s názvem „Smog“. Skupina objížděla soutěže. Dagmar vystudovala konzervatoř. Byla vedoucí tanečního souboru. Díky spolupráci se zvukařem vytvořili unikátní choreografie. Dostali se až na celostátní soutěž, které se 17. listopadu 1989 kvůli budoucí revoluci neúčastnili. Bohužel nebo bohudíky?!

Po revoluci musela opustit své pracovní místo vychovatelky zájmové činnosti, protože bylo zrušeno a nenahrazeno. Spontánně se rozhodla vystudovat arteterapii. Studium bylo náročné, součástí byla i tzv. sebezkušenostní terapie, která měla připravit terapeuty na to, co sami pacienti prožívají.

Fascinovalo ji, jak výtvarná činnost dokáže otevírat hluboká traumata. První klientka, s níž pracovala, trpěla silnou vyrážkou, na níž nezabíral žádný lék. Během arteterapie se ukázalo, že příčinou je psychické trauma. Po druhém sezení, při němž prostřednictvím tvorby a transformace výtvoru vybila svou skrytou agresivitu, vyrážka zmizela.

Během své praxe a po konzultacích s lékaři se zúčastnila projektu, jehož cílem bylo zmapovat vliv prostředí léčebny, kde působila, na pacienty tohoto ústavu. V projektu šlo o celkovou změnu prostředí - psychiatrie. Bylo nově vymalováno, na stěny i stropy pověšeno mnoho nových obrazů. Některé namaloval její otec, jiné ona sama a velkou část tvořily obrazy samotných pacientů. Změna prostředí byla obzvláště úspěšná u pacientů upoutaných do síťových lůžek. Mnozí pacienti po uzdravení vyjadřovali vděčnost za možnost dívat se na tyto obrazy.

Zvláštní bylo, že arteterapie byla úspěšná hlavně u lidí bez uměleckého nadání. Lidé, kteří neumí kreslit, mívají kresby velmi jednoduché, avšak plně vyjadřující jejich pocity a rozpoložení. Lidé, kteří umí malovat nebo kreslit, mívají často přesnou představu, jak má vypadat výsledek a více se zaměřují na formu kresby než na prožitek při kreslení.

Svoji kariéru zakončila paní Krausová v době, kdy její otec onemocněl rakovinou. Zůstala doma a pomáhala mamince s péčí o něj. A tak mohl zůstat v domácím prostředí až do konce života. Po jeho úmrtí onemocněla lymfskou boreliózou. Trvalo velmi dlouhou dobu než jí diagnózu lékaři potvrdili. Zdravotní potíže jí dovedly k rozhodnutí zkusit arteterapii sama na sebe. Postupy arteterapie jí pomohly objevit původce těchto potíží.

Paní Krausová zůstala arteterapii věrná i pracovně, věnuje se jí částečně dodnes.